

Trešdiena, 2010. gada 20. oktobris

224. saistībā ar Finanšu, ekonomikas un sociālās krīzes īpašo komiteju ir apņēmiens kopā ar ES dalībvalstu parlamentiem īstenot tā pilnvarās noteiktos mērķus, lai pieņemtu kopīgus ieteikumus;

*

* *

225. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Eiropadomes priekšsēdētājam, Eiropas priekšsēdētājam, Eiropas Centrālajai bankai, Ekonomikas un sociālo lietu komitejai, Reģionu komitejai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī sociālajiem partneriem.

Ekonomikas pārvaldības un stabilitātes sistēmas uzlabošana Savienībā, it īpaši euro zonā

P7_TA(2010)0377

Eiropas Parlamenta 2010. gada 20. oktobra rezolūcija ar ieteikumiem Komisijai par Savienības ekonomikas pārvaldības un stabilitātes sistēmas uzlabošanu, it īpaši euro zonā (2010/2099(INI))

(2012/C 70 E/04)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 225. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Līguma 3. pantu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 121., 126., 136., 138. un 352. pantu, Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību pievienoto 12. protokolu par pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru un 14. protokolu par Eurogrupu,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 12. maija paziņojumu par pastiprinātu ekonomikas politikas koordinēšanu (COM(2010)0250) un 2010. gada 30. jūnija paziņojumu par ekonomikas politikas koordinēšanas uzlabošanu stabilitātei, izaugsmei un nodarbinātībai — instrumenti labākai ES ekonomikas pārvaldībai (COM(2010)0367),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 27. aprīļa ieteikumu Padomes ieteikumam par vispārējām pamatnostādņēm dalībvalstu un Savienības ekonomikas politikai — stratēģijas “Eiropa 2020” integrēto pamatnostādņu I daļa (SEC(2010)0488),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 27. aprīļa priekšlikumu Padomes lēmumam par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņēm — stratēģijas “Eiropa 2020” integrēto pamatnostādņu II daļa (COM(2010)0193) un ar to saistīto 2010. gada 8. septembra rezolūciju ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumu par “Eiropa 2020. Stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010)2020),
- ņemot vērā Padomes 2010. gada 11. maija Regulu (ES) Nr. 407/2010, ar ko izveido Eiropas finanšu stabilizācijas mehānismu ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0309.

⁽²⁾ OV L 118, 12.5.2010., 1. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 20. oktobris

- ņemot vērā Padomes 2002. gada 18. februāra Regulu (EK) Nr. 332/2002, ar ko izveido vidēja termiņa finansiālas palīdzības mehānismu attiecībā uz dalībvalstu maksājumu bilanci (1),
- ņemot vērā Padomes 1997. gada 7. jūlija Regulu (EK) Nr. 1466/97 par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu (2),
- ņemot vērā Padomes 1997. gada 7. jūlija Regulu (EK) Nr. 1467/97 par to, kā paātrināt un precizēt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras īstenošanu (3),
- ņemot vērā Padomes 1993. gada 22. novembra Regulu (EK) Nr. 3605/93 par to, kā piemērot Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam pievienoto protokolu par pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru (4),
- ņemot vērā Padomes 2010. gada 7. septembra sanāksmē pieņemtos secinājumus, kuros atzinīgi vērtēta ekonomikas un budžeta politiku stingrāka uzraudzība (Eiropas semestris),
- ņemot vērā Eiropadomes 2010. gada 17. jūnija sanāksmē pieņemtos secinājumus,
- ņemot vērā Padomes 2010. gada 9. un 10. maija sanāksmē pieņemtos secinājumus,
- ņemot vērā euro zonas valstu vai valdību vadītāju 2010. gada 7. maija sanāksmē pieņemto paziņojumu,
- ņemot vērā euro zonas valstu un valdību vadītāju 2010. gada 25. marta sanāksmē pieņemto paziņojumu,
- ņemot vērā Eiropadomes 2010. gada 25. un 26. marta sanāksmē pieņemtos secinājumus,
- ņemot vērā 2010. gada 11. aprīļa paziņojumu par euro zonas dalībvalstu atbalstu Grieķijai,
- ņemot vērā Padomes 2010. gada 16. marta sanāksmē pieņemtos secinājumus,
- ņemot vērā Eurogrupas 2010. gada 15. marta sanāksmē pieņemtos secinājumus par euro zonas valstu konkurētspējas un makroekonomikas nestabilitātes uzraudzību,
- ņemot vērā Eurogrupas 2010. gada 15. marta sanāksmē pieņemto dokumentu "Būtiskāko aspektu kopsavilkums par izstāšanās stratēģijām un stratēģijā "Eiropa 2020" noteiktajām īstermiņa politikas prioritātēm — ietekme uz euro zonu",
- ņemot vērā Eiropadomes 2005. gada 22. un 23. marta sanāksmē pieņemtos prezidentūras secinājumus,
- ņemot vērā Eiropadomes 2000. gada 23. un 24. marta sanāksmē pieņemtos prezidentūras secinājumus,
- ņemot vērā 1997. gada 13. decembra Eiropadomes rezolūciju par ekonomikas politikas koordināciju EMS 3. posmā un EK līguma 109. un 109.b pantu,

(1) OV L 53, 23.2.2002., 1. lpp.

(2) OV L 209, 2.8.1997., 1. lpp.

(3) OV L 209, 2.8.1997., 6. lpp.

(4) OV L 332, 31.12.1993., 7. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 20. oktobris

- ņemot vērā Eiropadomes 1997. gada 17. jūnija rezolūciju par Stabilitātes un izaugsmes paktu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Eiropadomes 1997. gada 16. jūnija rezolūciju par izaugsmi un nodarbinātību ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas 2010. gada 10. jūnija piezīmi par ekonomikas pārvaldības pastiprināšanu euro zonā,
 - ņemot vērā 2010. gada 17. jūnija rezolūciju par statistikas datu kvalitāti Savienībā un pastiprinātām Komisijas (*Eurostat*) pilnvarām revīzijas jomā ⁽³⁾,
 - ņemot vērā 2010. gada 16. jūnija rezolūciju par ekonomikas pārvaldību ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā 2010. gada 25. marta rezolūciju par ziņojumu par 2009. gada pārskatu par euro zonu un valsts finansēm ⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā 2010. gada 10. marta rezolūciju par ES stratēģiju 2020. gadam ⁽⁶⁾,
 - ņemot vērā 2008. gada 18. novembra rezolūciju par EMU@10 — Ekonomikas un monetārās savienības pirmie 10 pastāvēšanas gadi un nākotnes uzdevumi ⁽⁷⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 42. un 48. pantu;
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu un Budžeta komitejas, Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas un Konstitucionālo jautājumu komitejas atzinumus (A7-0282/2010),
- A. tā kā jaunākie sasniegumi ekonomikā ir nepārprotami parādījuši, ka ekonomikas politikas koordinācija Savienībā un jo īpaši euro zonā nav īstenota pietiekami labi, un, neraugoties uz Līgumā par Eiropas Savienības darbību (LESD) noteiktajām dalībvalstu saistībām, dalībvalstīm nav izdevies panākt vienotu nostāju attiecībā uz valstu ekonomikas politikām un saskaņot tās Padomē atbilstoši attiecīgajiem Līguma noteikumiem, ievērojot Komisijas noteicošo lomu uzraudzības procedūrā;
- B. tā kā ne pašreizējā ekonomikas pārvaldības un uzraudzības sistēma, ne finanšu pakalpojumus reglamentējošie noteikumi nav nodrošinājuši pietiekamu stabilitāti un izaugsmi;
- C. tā kā ir būtiski īstenot ne tikai pagaidu pasākumus, kuru mērķis ir panākt euro zonas stabilitāti;
- D. tā kā ir jāpastiprina ekonomikas koordinācija un uzraudzība Savienības līmenī, vienlaikus ievērojot subsidiaritātes principu un ņemot vērā euro zonas īpašās prasības un nesenās ekonomikas krīzes laikā gūto pieredzi, turklāt nekavējot Eiropas Savienības integrāciju un nodrošinot vienādu attieksmi pret visām dalībvalstīm;

⁽¹⁾ OV C 236, 2.8.1997., 1. lpp.⁽²⁾ OV C 236, 2.8.1997., 3. lpp.⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0230.⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0224.⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0072.⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0053.⁽⁷⁾ OV C 16 E, 22.1.2010., 8. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 20. oktobris

- E. tā kā visā Savienībā būtu jāpastiprina ekonomikas koordinācija, ņemot vērā, ka Savienības ekonomikas stabilitāte var būt atkarīga no situācijas ekonomikas jomā kādā no tās dalībvalstīm un ka saistībā ar iekšējo tirgu visas dalībvalstis ekonomikas jomā ir ļoti atkarīgas cita no citas, un ka ir jāsigatavojas euro zonas paplašināšanai;
- F. tā kā visām 27 dalībvalstīm cik vien iespējams būtu jāseko iespējami lielākam daudzumam ekonomikas pārvaldības priekšlikumu, vienlaikus atzīstot, ka valstīm, kas nav euro zonā, tas daļēji būs brīvprātīgs process.
- G. tā kā Lisabonas līgums, pielāgojot un nostiprinot iepriekšējo “Kopienas metodi”, pārveido to par “Savienības metodi”, kurā pēc būtības:
- Eiropadome nosaka vispārējos politikas virzienus un prioritātes;
 - Komisija veicina Savienības vispārējās intereses un šajā nolūkā nosaka piemērotas iniciatīvas;
 - Eiropas Parlaments un Padome kopīgi īsteno likumdošanas un budžeta pilnvaras, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumiem;
- H. tā kā jaunajai, uzlabotajai ekonomikas pārvaldības sistēmai pilnībā būtu jāintegrē un jānostiprina ES solidaritātes princips, kas būtu priekšnoteikums euro zonas spējai reaģēt uz asimetriskiem satricinājumiem un spekulatīviem uzbrukumiem;
- I. tā kā pašreizējā ekonomikas krīze Savienībā ir maksātspējas krīze, kas sākotnēji radās kā likviditātes krīze, ko ilgtermiņā nav iespējams novērst, vienkārši piešķirot jaunu parādu valstīm, kurām jau ir ārkārtīgi lieli parādi, un īstenojot paātrinātas fiskālās konsolidācijas plānus;
- J. tā kā nodarbinātības politikai ir svarīga loma izaugsmes un konkurētspējas veicināšanā Eiropas sociālajā tirgus ekonomikā, novēršot makroekonomikas nelīdzsvarotību un nodrošinot sociālo integritāti un ienākumu pārdali;
- K. tā kā saskaņā ar LESD ir jāņem vērā Komisijas un Eiropas Centrālās bankas (ECB) nozīme;
- L. tā kā pilnībā neatkarīgas ECB darbība ir nepieciešams nosacījums, lai panāktu euro stabilitāti, zemu inflāciju un labvēlīgus nosacījumus izaugsmei un darbvietu veidošanai;
- M. tā kā vairāk uzmanības ir jāpievērš tiešajām saistībām un ārpusbilances darījumiem, kas vidējā un ilgā termiņā var palielināt valsts parādu un samazināt pārredzamību;
- N. tā kā politikas veidotājiem ir jānosaka un saskaņoti jārisina vispārējās ekonomiskās un sociālās problēmas, ar kurām ES valstis saskaras tautsaimniecībā;
- O. tā kā ciešāka sociālo partneru iesaistīšanās valsts un Eiropas līmenī sekmēs labāku līdzdalību ekonomikas pārvaldības un vispārējās stratēģijas “Eiropa 2020” īstenošanā;
- P. tā kā būtu jāizveido pastāvīgs krīzes neregulējuma mehānisms, tostarp procedūras parāda pārstrukturizācijas vai saistību savlaicīgas neizpildes gadījumā, lai valsts un privāto parādu krīzes laikā aizsargātu finanšu stabilitāti un vienlaikus arī ECB neatkarību;

Trešdiena, 2010. gada 20. oktobris

- Q. tā kā ar pašreizējiem Stabilitātes un izaugsmes pakta (*SGP*) noteikumiem, kuri nav apmierinoši īstenoti, nav pieticis, lai nodrošinātu drošu fiskālo un plašāku makroekonomikas politiku; tā kā ES fiskālā un makroekonomikas sistēma ir jānostiprina, piemērojot uz stingrākiem noteikumiem pamatotus preventīvus pasākumus, sankcijas un stimulus;
- R. tā kā to valstu mērķis, kurām ir pārāk lieli parādi, ir atjaunot valsts finanšu līdzsvaru, tomēr ar to vien nepietiek, lai atrisinātu problēmu, kas saistīta ar nelīdzsvarotību ekonomikas jomā euro zonas valstīs, kā arī citās Savienības valstīs;
- S. tā kā Eiropas sociālais modelis sniedz priekšrocības attiecībā uz pasaules mēroga konkurenci, kura ir mazinājusies dalībvalstu ekonomiskās konkurētspējas atšķirību dēļ;
- T. tā kā zināšanām, kapitālam, jauninājumiem un mazākā mērā — darbaspēkam — ir tendence pārvietoties uz noteiktiem reģioniem, jāturpina pilnveidot ES finanšu solidaritātes mehānismus atbilstīgi stratēģijā “Eiropa 2020” noteiktajiem mērķiem, jo īpaši tiem, kas saistīti ar pētniecību un attīstību, apmācību un pašreizējām kopīgajām iniciatīvām izglītības jomā; jāpievēršas arī jautājumam par videi nekaitīgu tautsaimniecību ar zemu oglekļa emisijas apjomu, tādējādi cenšoties sekmēt jaunradi, teritoriālu un sociālu kohēziju un ekonomikas izaugsmi;
- U. tā kā Savienība saskaras ar jaunās tirgus ekonomikas valstu spēcīgu konkurenci, stabilām valsts finansēm ir būtiska nozīme iespēju, jauninājumu un ekonomikas izaugsmes veicināšanā, tādējādi veidojot Eiropas zināšanu sabiedrību;
- V. tā kā budžeta konsolidācija var negatīvi ietekmēt sabiedriskos pakalpojumus un sociālo aizsardzību;
- W. tā kā ekonomikas izaugsme un ilgtspējīgas valsts finanses ir ekonomiskās un sociālās stabilitātes, ilgtermiņa fiskālās konsolidācijas un labklājības priekšnosacījums;
- X. tā kā daudzu dalībvalstu fiskālā politika bieži vien ir izrādījusies procikliska un valstīm raksturīgie vidēja termiņa mērķi, kas attiecībā uz budžetu ir noteikti *SGP*, vairākumā gadījumu nav ne precīzi īstenoti, ne izpildīti;
- Y. tā kā nodarbinātības politikai ir būtiska nozīme, lai nodrošinātu darbietilpīgas ekonomikas intensīvu izaugsmi un Eiropas ekonomikas konkurētspēju, jo īpaši sabiedrības novecošanas kontekstā;
- Z. tā kā iekšējā tirgus izveides pabeigšana, kas ierosināta *Monti* ziņojumā ⁽¹⁾, ir būtiski svarīga pienācīgai Eiropas ekonomikas pārvaldībai;
- AA. tā kā finanses, kas nav ilgtspējīgas, un atsevišķu dalībvalstu pārmērīgs kopējais (valsts un privātais) parāds var ietekmēt visu Savienību; tā kā atbilstīgi Savienības līmeņa saistībām un pamatnostādņēm jāpanāk piemērots līdzsvars starp ieguldījumiem izaugsmei, kas ir ilgtspējīga un sekmē jaunu darba vietu radīšanu, un pārmērīgas nelīdzsvarotības novēršanu visā ekonomikas ciklā, vienlaikus ņemot vērā sociālo kohēziju un nākamo paaudžu intereses tā, lai tiktu atjaunota uzticība Eiropas valsts finansēm;
- AB. tā kā ilgtermiņa deficīta samazināšanas process jāapvieno ar citiem ekonomiku stimulējošiem centieniem, piemēram, uzlabojot priekšnosacījumus ieguldījumiem, un ar uzlabotu un attīstītu iekšējo tirgu, kas nodrošina lielākas iespējas un pastiprina konkurenci;
- AC. tā kā būtu jāatzīst no ES budžeta finansēto politisko nostādņu, tostarp Kohēzijas politikas, ietekme uz ekonomikas izaugsmi un Savienības konkurētspējas palielināšanos;

⁽¹⁾ Profesora *Mario Monti* ziņojums Eiropas Komisijas priekšsēdētājam “Jauna stratēģija vienotajam tirgum — Eiropas ekonomikas un sabiedrības rīcībā”, 2010. gada 9. maijs.

Trešdiena, 2010. gada 20. oktobris

- AD. tā kā ekonomikas krīze ir skaidri parādījusi, ka euro zonā un arī citās Savienības valstīs pirms krīzes, tostarp uzlabotas ekonomikas koordinācijas un uzraudzības neesamības dēļ, ir nemitīgi palielinājušās pārlieku krasās atšķirības makroekonomikas un konkurētspējas ziņā un ir pieaugusi fiskālo līdzekļu un norēķinu kontu nelīdzsvarotība, un šie trūkumi ir pilnībā jānovērš;
- AE. tā kā Eiropas Parlaments jau gadiem ilgi gan Savienībā, gan starptautiskos ekonomikas un monetāro lietu forumos, pārstāvēd ES ārēji, ir prasījis uzlabot ekonomikas pārvaldību;
- AF. tā kā ekonomikas pārvaldība jānostiprina vienlaikus ar Eiropas pārvaldības demokrātiskās leģitimitātes pastiprināšanu, kas jāpanāk, visā procesā aktīvāk un savlaicīgāk iesaistot Eiropas Parlamentu un dalībvalstu parlamentus, un ir nepieciešama turpmāka koordinācija starp Eiropas Parlamentu un valstu parlamentiem, ievērojot savstarpējo cieņu;
- AG. tā kā 2010. gada pavasarī pieņemtie lēmumi par euro stabilitātes nostiprināšanu ir tikai pagaidu risinājumi un tie jāatbalsta ar valsts līmeņa politiskiem pasākumiem un stingrāku ekonomikas pārvaldības sistēmu ES līmenī, jo īpaši euro zonas dalībvalstīs;
- AH. tā kā ekonomikas pārraudzības un pārvaldības uzlabojumu pamatā ir jābūt precīziem un salīdzināmiem statistikas datiem par attiecīgo dalībvalstu tautsaimniecības politiku un stāvokli;
- AI. tā kā iespējami drīz ir jāizstrādā uz ilgtermiņa izaugsmi vērsti pasākumi, lai Eiropa kļūtu par līderi pasaulē un viskonkurētspējīgāko zināšanu sabiedrību;
- AJ. tā kā LESD Savienībai nodrošina uzlabotas pilnvaras ekonomikas pārvaldības pastiprināšanai Savienībā un pilnībā būtu jāizmanto tā noteikumi, tomēr, raugoties ilgtermiņā, nevajadzētu izslēgt LESD noteikumu izmaiņas, kas, visticamāk, būs aktuāls jautājums;
- AK. tā kā jebkādi iespējami sodi par SGP mērķu neievērošanu jānosaka vai nu par to, ka nav bijusi pietiekama griba tos ievērot, vai par krāpnieciskām darbībām, bet nekādā gadījumā — par nespēju tos ievērot tādu iemeslu dēļ, kurus dalībvalstij nav iespējams novērst;
- AL. tā kā iestādēm ir jāsagatavojas iespējamai nepieciešamībai pārskatīt Līgumus;
- AM. tā kā Līguma par Eiropas Savienību 48. pants nosaka Eiropas Parlamenta tiesības iesniegt priekšlikumus par grozījumu izdarīšanu Līgumos;
- AN. tā kā ir jāizstrādā un jāīsteno daudzi sekundāri tiesību akti, lai sasniegtu Savienības mērķus šajā jomā; tā kā ir svarīgi, lai uzlabota Savienības ekonomikas pārvaldība pamatotos uz LESD noteikumiem, Savienības paņēmieni vajadzētu izmantot pilnībā, turklāt, lai veicinātu savstarpēji pastiprinošas politikas, būtu jāņem vērā Eiropas Parlamenta un Komisijas noteicošā loma;
- AO. tā kā visiem likumdošanas priekšlikumiem būtu jāatbalsta stingru, ilgtspējīgu izaugsmi veicinošu ekonomikas politiku stimulācija, jānovērš morālais kaitējums, jāatbilst citiem ES instrumentiem un noteikumiem un jāpalielina priekšrocības, ko kopējā valūta euro sniedz euro zonas valstīm, un jāatjauno uzticība Eiropas ekonomikai un EUR valūtai;

Trešdiena, 2010. gada 20. oktobris

- AP. tā kā ir jāpastiprina konsekvence starp valsts īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa ieguldījumiem un tā kā šie ieguldījumi, jo īpaši infrastruktūrā, jāizmanto efektīvi un jāpiešķir, ņemot vērā stratēģijā "Eiropa 2020" noteiktos mērķus, galvenokārt attiecībā uz pētniecību un attīstību, jaunradi un izglītību, lai palielinātu resursu izmantošanas efektivitāti un konkurētspēju, uzlabotu produktivitāti, radītu nodarbinātības iespējas un stiprinātu iekšējo tirgu;
- AQ. tā kā, lai veicinātu ekonomikas izaugsmi, uzņēmumiem un uzņēmējiem ir jādod īsta iespēja izvērst darbību un izmantot to, ka Savienībā ir 500 miljoni patērētāju; tā kā tādēļ pilnībā ir jāattīsta iekšējais pakalpojumu tirgus;
- AR. tā kā Savienībā ir dažādi konkurētspējas modeļi, kuros būtu jāņem vērā katrai valstij raksturīgās prioritātes un vajadzības, vienlaikus ievērojot LESD noteiktās saistības,
- AS. tā kā Savienībai, nodrošinot savu pārstāvību starptautiskajā monetārajā sistēmā, starptautiskajās finanšu iestādēs un forumos, ir nepieciešama kopēja nostāja; tā kā, ievērojot LESD, Padomei pirms lēmuma pieņemšanas saskaņā ar LESD 138. pantu ir jāapspriežas ar Eiropas Parlamentu un ir nepieciešams saņemt Parlamenta piekrišanu, pirms pieņemt kopējas nostājas par jomām, attiecībā uz kurām iekšēji piemēro parasto likumdošanas procedūru,
- AT. tā kā SGP noteiktajiem mērķiem ir jāatbilst ne tikai stratēģijai "Eiropa 2020", bet arī citiem kompromisiem attiecībā uz izdevumiem attīstības palīdzībai, pētniecībai un izstrādei, videi, izglītībai un nabadzības izskaušanai,
- AU. tā kā, lai turpmāk novērstu pašreizējo konkurētspējas atšķirību padziļināšanos ES un nemazinātu jaunās ekonomikas pārvaldības sistēmas sekmes Eiropā, kā arī stratēģijā "Eiropa 2020" noteiktos mērķus par darbvietu izveidi un ilgtspējīgu izaugsmi, Eiropas fiskālās konsolidācijas stratēģijā būtu pilnībā jāņem vērā ikvienas dalībvalsts īpatnības un jāizvairās no vienkāršotas vienas pieejas attiecīnāšanu uz visām dalībvalstīm;
- AV. tā kā nevienam no jaunajiem, ierosinātajiem pasākumiem nevajadzētu nesamērīgi ietekmēt visneaizsargātākās dalībvalstis, kavējot to centienus panākt ekonomikas izaugsmi un kohēziju;
- AW. tā kā ekonomikas krīzes dēļ Eiropas finanšu stabilizācijas mehānisms 2010. gada maijā steidzami tika pieņemts ar Padomes Regulu (ES) Nr. 407/2010, pamatojoties uz LESD 122. panta 2. punktu un neapspriežoties ar Parlamentu;
- AX. tā kā Padomes nostājā attiecībā uz Eiropas Savienības 2010. finanšu gada budžeta grozījuma Nr. 5 projektu ir ierosināti nepieciešamie grozījumi, kas jāveic, lai 1.a izdevumu kategorijā izveidotu jaunu budžeta 01 04 01 03. posteni garantijas līdzekļiem, kas paredzēti aizdevumiem par maksimālo summu EUR 60 miljardu apmērā, kurus Eiropas Savienība nodrošina saskaņā ar LESD 122. panta 2. punktu, un lai budžeta ieņēmumu daļā attiecīgi izveidotu jaunu 8 0 2. pantu;
- AY. tā kā dažām dalībvalstīm var nākties izmantot glābšanas pasākumu kopumu un vienlaikus tām obligāti būs jāņem vērā dažādi pasākumi, kas glābšanas pasākumu kopumā būs konkrēti noteikti katrai saņēmējvalstij;
- AZ. tā kā Komisija 2010. gada 29. septembrī pieņēma likumdošanas priekšlikumus par ekonomikas pārvaldību, kuri daļēji atbilst nepieciešamībai pēc ekonomikas pārvaldības uzlabošanas pasākumiem, kā noteikts šajā rezolūcijā; tā kā Parlaments izskatīs šos likumdošanas priekšlikumus saskaņā ar attiecīgajiem LESD noteikumiem; tā kā šī rezolūcija neierobežo nevienu turpmāko nostāju, ko Parlaments pieņems šajā sakarībā,

Trešdiena, 2010. gada 20. oktobris

1. aicina Komisiju pēc apspriešanās ar visām ieinteresētajām pusēm un pamatojoties uz attiecīgajiem LESD noteikumiem pēc iespējas drīzāk iesniegt Parlamentam likumdošanas priekšlikumus, lai uzlabotu Savienības ekonomikas pārvaldības sistēmu, jo īpaši euro zonā, ievērojot pielikumā sīki izklāstītos ieteikumus un ņemot vērā, ka ne visi šie ieteikumi ir ietverti Komisijas 2010. gada 29. septembrī pieņemtajos likumdošanas priekšlikumos par ekonomikas pārvaldību;
2. apstiprina, ka pielikumā izklāstītajos ieteikumos ir ievērots subsidiaritātes princips un Eiropas Savienības pilsoņu pamattiesības;
3. aicina Komisiju papildus pasākumiem, kurus var un ir nepieciešams nekavējoties veikt saskaņā ar spēkā esošajiem Līgumiem, sākt apsvērt institucionālas pārmaiņas, kas varētu izrādīties nepieciešamas, lai īstenotu saskaņotu un efektīvu ekonomikas pārvaldību;
4. uzskata, ka prasīto ierosinājumu finansiālā ietekme jāsedz no dalībvalstu attiecīgajām budžeta dotācijām, ņemot vērā pašreizējo deficīta stāvokli un stingros pasākumus dalībvalstīs;
5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju un tās pielikumā izklāstītos ieteikumus Komisijai, Eiropadomei, Eiropas Centrālajai bankai, Eurogrupas priekšsēdētājam un dalībvalstu parlamentiem un valdībām.

PIELIKUMS

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMAM: DETALIZĒTI IETEIKUMI ATTIECĪBĀ UZ PRASĪTĀ PRIEKŠLIKUMA SATURU

1. ieteikums — saskaņotas un pārredzamas norišu daudzpusējas uzraudzības sistēmas izveide makroekonomikas jomā Savienībā un dalībvalstīs un fiskālās uzraudzības pastiprināšana.

Tiesību akts jāizstrādā kā regula vai regulas par ekonomikas politiku un norišu daudzpusēju uzraudzību, pamatojoties uz LESD 121. panta 6. punktu, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1466/97 par Stabilitātes un izaugsmes pakta (SGP) preventīvās daļas efektivitāti un papildina to ar jaunu regulu, kuras mērķis ir izveidot uz noteikumiem balstītu un pārredzamu sistēmu, lai uzraudzītu pārmērīgu makroekonomisko nestabilitāti, domino efektu un norises konkurētspējas jomā. Ar tiesību aktu jācenšas panākt turpmāk minēto:

- Jānodrošina ikgadēja apspriešanās starp Eiropas Parlamenta, Komisijas, Padomes un dalībvalstu parlamentu pārstāvjiem par stabilitātes un konverģences programmām (SKP) un valstu reformu programmām (VRP) un par valstu ekonomikas sasniegumu novērtēšanu, kas veido daļu no Eiropas semestra;
- jānosaka daudzpusējās uzraudzības darbības joma, pamatojoties uz LESD instrumentiem un Komisijas novērtējumiem (121. pants, jo īpaši 5. un 6. punkts, un 148. pants), lai iekļautu izaugsmi un tās ekonomisko ietekmi uz nodarbinātību, ievērojot to pašu tiesisko regulējumu, kāds ir pašreizējiem instrumentiem, kuru mērķis ir nepieļaut pārmērīgu makroekonomikas nestabilitāti un tādas finanšu un citas politikas, kas nav ilgtspējīgas, kā arī risināt finanšu stabilitātes problēmas (t. i., kā nepieļaut pārmērīga kredītu pieplūduma izraisītus "finanšu burbuļus") un ilgtermiņa ieguldījumu un ilgtspējīgas izaugsmes problēmas, ņemot vērā stratēģijā "Eiropa 2020" noteiktos mērķus un citus svarīgus notikumus; ikgadējās uzraudzības procedūras neatņemamai sastāvdaļai vajadzētu būt Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas regulāriem sistēmiskā riska novērtējumiem;
- jāizveido uzlabota analītiska uzraudzības sistēma (ietverot tajā rezultātu apkopojumu, kurā norādīti īpaši agrās brīdināšanas kontrolnosacījumi), izmantojot piemērotus metodoloģiskus paņēmienus un efektīvas daudzpusējas uzraudzības pārredzamību un ņemot vērā saskaņotus ekonomikas rādītājus (faktiskos un nominālos), kas var ietekmēt konkurētspēju un/vai pārmērīgu nelīdzsvarotību; šie pamatrādītāji var būt šādi — spēkā esošais faktiskais valūtas maiņas kurss, norēķinu kots, produktivitāte (tostarp resursu produktivitāte un kopējā ietekmes faktoru produktivitāte), darbaspēka vienības izmaksas, kredītu pieaugums un norises saistībā ar aktīvu (tostarp finanšu aktīvu un īpašuma tirgus) cenām, bezdarba līmenis, ārvalstu aktīvu neto pozīcijas, nodokļu bāzes attīstība, nabadzība, sociālā kohēzija un ar vidi saistīti ārēji faktori; attiecībā uz rezultātu apkopojumā ietvertajiem rādītājiem būtu jānosaka trauksmes sliekšņi un visas izmaiņas, kas saistītas ar šiem rādītājiem, jāpapildina ar kvalitatīvu Komisijas novērtējumu;

Trešdiena, 2010. gada 20. oktobris

- jāveic padziļināta un valsts īpatnībām atbilstoša uzraudzība, ja tas nepieciešams saskaņā ar iepriekš minēto rezultātu apkopojumu un ar to saistīto kvalitatīvo novērtējumu; papildus šai padziļinātajai un valsts īpatnībām atbilstošajai uzraudzībai dalībvalstīm, jo īpaši euro zonas valstīm, ir pienākums lemt par valstu politikas virzieniem, kuru mērķis ir risināt (nepieļaut un vērst pa labu) makroekonomikas nestabilitāti, un vienlaikus ņemt vērā Komisijas īpašos ieteikumus un to politikās ietvertu Savienības dimensiju; korekcijas jāveic gan valstīm ar pārmērīgu deficītu, gan valstīm ar pārmērīgu pārpalikumu, ņemot vērā katras valsts īpašos apstākļus, piemēram, demogrāfiju, privāto parādu līmeni, atalgojuma tendences salīdzinājumā ar darbaspēka ražīgumu, nodarbinātību, jo īpaši jaunatnes nodarbinātību, un norēķinu kontu līdzsvarotību;
- jāpilnvaro Komisija izstrādāt piemērotus analītiskus instrumentus un jāpilnveido zināšanas, lai pētītu gan iemeslus, kas izraisa pastāvīgās atšķirības euro zonā, gan arī kopējo politiku ietekmi uz euro zonas valstu atšķirīgajām ekonomikas sistēmām;
- jāizstrādā kopīgi noteikumi, lai aktīvāk izmantotu Ekonomikas politikas vispārējās pamatnostādnes, kas būtu pamatdokuments ekonomikas pārvaldības, uzraudzības un dalībvalstīm īpaši paredzētu ieteikumu īstenošanai saskaņā ar stratēģiju "Eiropa 2020", vienlaikus ņemot vērā dalībvalstu kopīgās un atšķirīgās iezīmes un to konkurētspējas priekšrocības, tostarp demogrāfisko stāvokli, lai stiprinātu tautsaimniecības pielāgošanās spējas ārējiem satricinājumiem, kā arī dalībvalstu pieņemto lēmumu ietekmi uz citām dalībvalstīm, jo īpaši euro zonas valstīm;
- valsts līmenī jāizveido mehānisms, lai novērtētu stratēģijas "Eiropa 2020" prioritāšu īstenošanu un valsts reformu programmā ietvertu attiecīgo valsts mērķu sasniegšanu, tādējādi atbalstot novērtējumu, ko ES iestādes veic katru gadu;
- jāiedibina procedūras, lai Komisija jau sākotnējā posmā varētu izdot aģrīnus brīdinājumus un nepastarpināti konsultēt dalībvalstis par politiku; ilgstošas un arvien krasākas makroekonomikas nestabilitātes gadījumos atbilstoši pārredzamai un objektīvai procedūrai vajadzētu būt iespējai dalībvalsts stāvokli klasificēt kā tās atrašanos "pārmērīgas nestabilitātes stāvoklī", nodrošinot stingrāku uzraudzību;
- pēc valstu parlamentu apspriešanās jāiedibina "Eiropas semestris" dalībvalstu budžeta projektu (galveno elementu un pieņemumu) salīdzināšanai un vērtēšanai, lai labāk novērtētu SKP un VRP īstenošanu un turpmāko izpildi; būtu jāievēro ES un valstu budžeta noteikumi un procedūras; pēc pienācīgas valstu parlamentu iesaistīšanas un ņemot vērā ES līmeņa noteikumus un secinājumus, dalībvalstis aprīlī Komisijai iesniedz SKP un VRP; Eiropas Parlaments var iedibināt sistemātisku veidu, kā atbalstīt publisku apspriešanu un palielināt šo procedūru redzamību, atbildību un informētību par tām, kā arī to, kā ES iestādes ir īstenojušas noteikumus, par kuriem ir panākta vienošanās;
- jāiedibina "Eiropas semestris", lai risinātu ar valstu fiskālo politiku saistīto iespējamo domino efektu un lai jau sākotnēji atklātu pārmērīgu budžeta deficītu, un saskaņā ar integrētajām pamatnostādnēm jānodrošina konsekvence starp ES un valsts līmeņa darbībām, kā arī tādu kvantitatīvu un kvalitatīvu mērķu izpilde kā izaugsme un nodarbinātība, tādējādi visām attiecīgajām pusēm, tostarp valstu parlamentiem un Eiropas Parlamentam, nodrošinot iespēju dot reālu un savlaicīgu ieguldījumu un apspriesties ar sociālajiem partneriem;
- jānodrošina, ka ikgadējie politikas ieteikumi tiek apspriesti Eiropas Parlamentā pirms diskusijas Eiropadomē;
- jānodrošina, ka galvenie pieņēmumi un rādītāji, kas izmantoti valstu SKP un VRP sagatavošanas pamatprognozēs, tiek iegūti vienkāršā un saskaņotā veidā, jo īpaši euro zonas valstīs; jāpieņem trīs līmeņu pieeja, kas ietver negatīvu, bāzes un labvēlīgu makroekonomikas attīstības scenāriju, ņemot vērā starptautiskās ekonomikas nenoteiktību; jāturpina saskaņot galveno budžeta summāro rādītāju aprēķināšanas metodoloģijas, lai atvieglotu dalībvalstu salīdzināšanu;
- jānosaka stingrākas saistības SKP un VRP, lai tiktu sasniegts vidēja termiņa fiskālais mērķis (VTFM), kurā ir ņemti vērā dalībvalstu pašreizējie parāda līmeņi un netiešās saistības, jo īpaši ievērojot iedzīvotāju novecošanos;
- jāveido stingrāka saikne starp SKP, VRP un valstu gada un daudzgadu budžeta sistēmām, vienlaikus ievērojot valstu noteikumus un procedūras;
- jāievieš stingrāks SKP novērtējums, ņemot vērā šo programmu atkarību no citiem dalībvalstu un Savienības mērķiem, pirms SKP paredzēto politikas virzienu pieņemšanas valstu līmenī;

Trešdiena, 2010. gada 20. oktobris

- jāpanāk valstu parlamentu lielāka līdzdalība un jāapspriežas ar sociālajiem partneriem pirms SKP un VRP oficiālas prezentācijas ES līmenī noteiktā laikā, piemēram, katru gadu organizējot valstu parlamentu un Eiropas Parlamenta apspriešanos par integrētajām pamatnostādnēm un dalībvalstu attiecīgajām budžeta ievirzēm;
- jāveic sistemātiskāks *ex-post* salīdzinājums starp plānotajām fiskālajām, izaugsmes un nodarbinātības politikas ievirzēm, ko dalībvalstis norāda SKP, un reālo, faktisko iznākumu, apspriežot un pārbaudot būtiskas atšķirības starp plānotajiem un izpildes rādītājiem;
- jānodrošina, lai tiktu ievēroti ikgadējie ieteikumi politikas izstrādei un Komisijas brīdinājumi par to, kā dalībvalstis nodrošina atbilstību stratēģijas “Eiropa 2020” mērķiem, un jāiedibina uz sodiem un stimuliem balstīta pieeja, lai nodrošinātu, ka dalībvalstis ievēro šos mērķus;
- jānodrošina lielāka atbildība un pārredzamība attiecībā pret Parlamentu, ES līmenī vērtējot SKP un VRP, lai palielinātu sabiedrības informētību un sabiedrības spiedienu;
- jāizveido Komisijas pārraudzīts neatkarīgs, sistemātisks un vienkāršs SKP un VRP vērtēšanas process, lai panāktu pārredzamāku pieeju un pastiprinātu vērtēšanas objektivitāti;
- jānosaka īpašas procedūras un prasība dalībvalstīm, jo īpaši euro zonas dalībvalstīm, informēt citai citu un Komisiju, pirms pieņemt ar ekonomikas politiku saistītus lēmumus, kuri, kā sagaidāms, izraisīs ievērojamu domino efektu un var apdraudēt iekšējā tirgus un Ekonomikas un monetārās savienības (EMS) vienmērīgu darbību;
- jānosaka prasība dalībvalstīm sniegt Komisijai papildu informāciju, ja rodas pamatotas aizdomas, ka īstenojot politiku var apdraudēt izaugsmi visā Savienībā vai iekšējā tirgus vai EMS vienmērīgu darbību vai radīt apdraudējumu Savienības līmenī noteiktajiem mērķiem, proti, stratēģijas “Eiropa 2020” mērķiem;
- daudzgadu uzraudzības sistēmā jāņem vērā Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas vērtējums, jo īpaši attiecībā uz finanšu stabilitāti, stresa testiem, iespējamu āreju un iekšēju domino efektu un privāto parādu pārmērīgu uzkrāšanos;
- jāievieš stabila un pārredzama uzraudzības sistēma, kas balstīta uz diviem pīlāriem — ekonomikas politiku un nodarbinātības politiku, pamatojoties uz LESD 121. un 148. pantu; attiecībā uz nodarbinātības pīlāru, kas ir daļa no pārskatītās un uzlabotās Eiropas nodarbinātības stratēģijas, šādai sistēmai vajadzētu ļaut novērtēt nodarbinātības politikas atbilstību nodarbinātības politikas pamatnostādnēm, lai varētu izstrādāt efektīvas norādes, ņemot vērā Eiropas dimensiju un domino efektu, kā arī tās pēdīgi integrēt iekšpolitikas veidošanas procesā; turklāt būtu jāievieš savlaicīgi preventīvi ieteikumi, lai risinātu galvenās nepilnības un uzdevumus, kas radušies dalībvalstu nodarbinātības politikā un darba tirgū;
- jāpalielina Nodarbinātības komitejas nozīme, jo īpaši pārrobežu nodarbinātības jautājumu risināšanā, kā paredzēts LESD 150. pantā, un Sociālās aizsardzības komitejas nozīme, kā paredzēts LESD 160. pantā;
- jānodrošina, lai visos budžeta novērtējumos rūpīgi tiktu ņemtas vērā dalībvalstu uzsāktās strukturālās reformas, jo īpaši pensiju, veselības aprūpes un sociālās aizsardzības jomas reformas, kuru mērķis ir risināt jautājumus saistībā ar demogrāfiskajām norisēm, kā arī reformas saistībā ar palīdzības sniegšanu, izglītību un pētniecību, piešķirot vienlīdz lielu nozīmi ilgtspējībai un atbilstībai; vajadzētu arī novērtēt, kā minētās reformas ietekmē nodarbinātību un sociālo jomu, jo īpaši mazāk aizsargātās sociālās grupas, lai nepieļautu, ka noteikumi tiek noteikti, pirms tiek novērtēta to ietekme uz nodarbinātību un sociālo aizsardzību dalībvalstīs;
- jāaktivizē Lisabonas līguma horizontālā sociālā klauzula, jaunas ES politikas izstrādāšanā ņemot vērā sociālās tiesības un sociālos mērķus;
- jānosaka, ka Eiropas Parlaments ir pienācīgi jāiesaista ekonomikas un nodarbinātības politikas uzraudzības ciklā un šīs politikas sociālās ietekmes novērtēšanā; integrēto pamatnostādņu, jo īpaši nodarbinātības politikas pamatnostādņu, pieņemšanas grafiks un process šajā sakarībā būtu jāplāno tā, lai Eiropas Parlamentam nodrošinātu laiku, kas vajadzīgs tā konsultatīvo pienākumu īstenošanai saskaņā ar LESD 148. panta 2. punktu;

Trešdiena, 2010. gada 20. oktobris

- jāievieš tāda stabila un pārredzama uzraudzības un novērtēšanas sistēma attiecībā uz nodarbinātības politikas pamatnostādņēm, balstoties uz ES pamatmērķiem, kura jāizmanto par pamatu, lai noteiktu attiecīgus pakārtotus mērķus, rādītājus un rezultātu apkopojumus, ņemot vērā katras dalībvalsts specifiku un atbilstoši katrai dalībvalstij atsevišķi noteiktajiem sākuma punktiem;
- jāaicina Padomes ESPCO un ECOFIN struktūrvienības un to attiecīgās darba grupas uzlabot savstarpējo sadarbību, cita starpā divreiz gadā rīkojot kopīgas sanāksmes, lai nodrošinātu to attiecīgo politikas jomu īstenu integrāciju.

2. ieteikums — Stabilitātes un izaugsmes pakta (SGP) noteikumu pastiprināšana.

Tiesību akts būtu jāpieņem (pamatojoties, inter alia, uz LESD 126. pantu), lai jo īpaši stiprinātu SGP preventīvo daļu un ietvertu ekonomiski un politiski lietderīgākas sankcijas un stimulus, vienlaikus ņemot vērā valsts deficīta un parāda (tostarp netiešo saistību) struktūru, proti, ekonomikas ciklu, lai nepieļautu prociklisku budžeta politiku, kā arī valsts ieņēmumus un izdevumus, kas nepieciešami izaugsmi veicinošām strukturālām reformām. Visām dalībvalstīm jācenšas panākt progresu, bet tām, kuru nepilnības ir lielākas, kopumā vajadzētu pielikt vairāk pūļu, lai sasniegtu ar parāda uzkrājumiem un deficītu saistītos mērķus. Novērtējot pašreizējo norēķinu kontu nelīdzsvarotību, būtu jāņem vērā arī demogrāfiskā attīstība. Ar tiesību aktu jācenšas panākt turpmāk minēto:

- Ikvienā pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras (PBDNP) posmā jāintegrē “parāda” kritēriji (“ilgtspējas aspekts”) un, pamatojoties uz bruto parāda līmeņiem, jāizveido pārmērīga parāda uzraudzības procedūra (PPUP); PPUP īstenošanai ir nepieciešami detalizēti, regulāri ziņojumi par parāda un deficīta dinamiku, to savstarpējo saistību un attīstību, turklāt vienlaikus jāņem vērā katrai valstij raksturīgie apstākļi un jābūt iespējai katrai dalībvalstij noteikt atšķirīgus grafikus, lai tās sasniegtu SGP noteiktās mērķvērtības; PPUP īstenošanas laikā Komisijai būtu jāapspriežas ar Eiropas un attiecīgajiem valstu sociālajiem partneriem;
- vairāk jāņem vērā parāda līmenis, parāda atmaksas profils (tostarp maksājumu termiņi) un parāda dinamika (jāvērtē valsts finanšu ilgtspēja), cenšoties panākt konverģenci to dalībvalstīm raksturīgo VTFM sasniegšanā, kuri jāiekļauj SKP;
- īstenojot PPUP, jāizveido skaidra, saskaņota sistēma, lai novērtētu un uzraudzītu parāda dinamiku, tostarp tiešas un netiešas saistības, piemēram, darījumi ar valsts pensiju fondu līdzekļiem un valsts garantijas (kas cita starpā var izrietēt no galvenās, procentu vai ieņēmumu plūsmas) saistībā ar valsts un privātās partnerības ieguldījumiem, kā arī valsts budžetam gadu gaitā radītās izmaksas par šādiem ieguldījumiem;
- jāizveido katrai valstij atbilstoši dažādoti termiņi attiecībā uz fiskālās konsolidācijas procesu, kas tiks īstenots līdz 2015. gadam, lai visus budžeta deficīta līmeņus no jauna pielāgotu Stabilitātes un izaugsmes pakta prasībām;
- jāizveido uzraudzības mehānisms, ietverot tajā iespējamus publiskus brīdinājumus un papildu sankcijas un stimulus dalībvalstīm, kas nav sasniegušas tām noteikto VTFM vai nespēj to sasniegt noteiktajā tempā, kā arī iespējamus ekonomiskus stimulus valstīm, kuras ir sasniegušas VTFM ātrāk par plānoto;
- jāizstrādā valsts budžeta (t. i., gada un daudzgadu finanšu shēmu) procedūru minimuma noteikumi un pamatnostādnes, lai izpildītu 12. protokola par pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru 3. pantā noteiktās saistības; šajās valsts shēmās būtu jāietver pietiekama informācija gan par plānoto budžeta pasākumu izdevumiem, gan ieņēmumiem, lai valsts un ES līmenī varētu notikt budžeta plānu racionāla apspriešana un rūpīga pārbaude; turklāt jāturpina darbs pie dalībvalstu budžetu salīdzināmības saistībā ar izdevumu kategorijām, ieņēmumiem un politiskajām prioritātēm, kuras tās atspoguļo;
- jāveicina budžeta kontroles agrās brīdināšanas sistēmas izveide valsts līmenī;
- jāizstrādā iepriekš noteikti un preferenciāli euro zonas valstīm paredzēti pasākumi, par kuriem lemj, ievērojot Komisijas nepārprotamo kompetenci, un kurus ietver SGP preventīvajā un korektīvajā daļā, lai veicinātu agrās brīdināšanas pasākumus un piemērotu tos pakāpeniski;
- saskaņā ar jauno daudzpusējo uzraudzības sistēmu un uzlabotajiem SGP instrumentiem šādas sankcijas un stimuli jāievieš un jāīsteno euro zonas valstīs, ņemot vērā šo valstu ārkārtīgi ciešo saistību ar valstīm, kuras nav euro zonas dalībvalstis, jo īpaši ar tām valstīm, kuras, kā sagaidāms, pievienosies euro zonai, un jo īpaši vairāk uzmanības jāpievērš VTFM;

Trešdiena, 2010. gada 20. oktobris

- jāizdara nepieciešamās izmaiņas Komisijas iekšējā lēmumu pieņemšanas procedūrā, pienācīgi ievērojot LESD ietvertos pašreizējos principus, lai saskaņā ar Komisijas nepārprotamo kompetenci nodrošinātu efektīvu un ātru sankciju piemērošanas mehānismu ieviešanu, jo īpaši attiecinot tos uz euro zonas dalībvalstīm;
- lai pilnībā tiktu ievēroti SGP principi, jānodrošina, ka lēmums par to, kā dalībvalstis ievēro SGP, Komisijai jāpieņem neatkarīgāk no Padomes;

3. ieteikums — Eurogrupas īstenotās ekonomikas pārvaldības uzlabošana euro zonā un Eiropas Savienībā kopumā.

Ņemot vērā to, cik svarīgi ir, lai visas Eiropas Savienības dalībvalstis piedalītos ekonomikas konverģences panākšanā, un tomēr atzīstot, ka situācija euro zonas valstīs atšķiras no situācijas, kāda ir pārējās dalībvalstīs — jo tajās nav maiņas kursa mehānisma, kuru varētu izmantot gadījumā, ja tām būtu nepieciešams pielāgot relatīvās cenas, un tās daļa atbildību par Eiropas Monetārās Savienības darbību kopumā —, ar jaunajiem noteikumiem, kas pamatojas uz pārējiem šajā rezolūcijā minētajiem ieteikumiem, LESD 136. pantu un tā 14. protokolu par Eurogrupu, būtu jācenšas:

- izveidot euro zonai paredzētu īpašu sistēmu, lai attiecīgajās dalībvalstīs pastiprināti uzraudzītu pārmērīgi lielas makroekonomikas novirzes, ekonomisko izaugsmi, bezdarba līmeņus, cenu konkurētspēju, faktiskās maiņas likmes, kredītu pieaugumu un norises saistībā ar norēķinu kontiem;
- izveidot pastāvīgu struktūru nolūkā pastiprināt koordinēšanu starp visām ES dalībvalstīm, lai uzraudzītu un veicinātu ekonomikas konverģenci un apspriestu iespējamo makroekonomikas nelīdzsvarotību Savienībā;
- palielināt uz ceturkšņa tematiskiem ziņojumiem par vairākām valstīm balstītu ikgadējo euro zonas uzraudzības ziņojumu nozīmi, pievēršoties, no vienas puses, tādām jautājumiem kā iespējama domino efekts, ko izraisa notikumi pasaules ekonomikā, politikas virzieni un apstākļi, kas jo sevišķi ietekmē noteiktas dalībvalstis euro zonā, un, no otras puses, — ietekmei, kāda var būt Eurogrupas pieņemtajiem lēmumiem ekonomikas jomā uz tām valstīm un reģioniem, kas nav euro zonā; īpaša uzmanība jāpievērš to politikas virzienu noteikšanai, kuri rada pozitīvu domino efektu, jo īpaši ekonomikas lejupslīdes laikā, un tādēļ jāatbalsta ilgtspējīga izaugsme visā euro zonā;
- stiprināt Eurogrupas priekšsēdētāja sekretariātu;
- ierosina, ka par ekonomikas un monetārajiem jautājumiem atbildīgais komisārs varētu būt arī Komisijas priekšsēdētāja vietnieks, kura darba pienākumos tiktu iekļauts uzdevums nodrošināt ES ekonomiskās darbības saskaņotību, uzraudzīt, kā Komisija pilda savus pienākumus ekonomikas, monetārajā un finanšu tirgus jomā, un koordinēt citus Savienības ekonomiskās darbības aspektus;
- palielināt Eurogrupas lēmumu pieņemšanas pārredzamību un atbildību, rīkojot regulāras Eurogrupas priekšsēdētāja un Parlamenta atbildīgās komitejas apspriedes un nekavējoties Eurogrupas mājaslapā publicējot pieņemtos lēmumus; nodrošināt, ka vismaz tām dalībvalstīm, kas nav euro zonā, bet kurām ir pienākums ieviest vienoto valūtu, ir iespējas piedalīties Eurogrupas apspriedēs.

4. ieteikums — vienkārša un uzticama mehānisma izveide euro zonā, lai novērstu pārmērīga parāda rašanos un risinātu ar to saistītus jautājumus.

Pirms jebkādu tiesību aktu pieņemšanas (pamatojoties uz LESD 122., 125., 329. (ciešāka sadarbība) un 352. pantu vai jebkādu citu piemērotu juridisko pamatu) laika posmā, kas nepārsniedz vienu gadu, būtu jāveic ietekmes novērtējums un priekšizpēte nolūkā:

- pēc rūpīgas priekšrocību un trūkumu izpētes laika posmā, kas nepārsniedz vienu gadu, izveidot pastāvīgu mehānismu vai struktūru (Eiropas Monetāro fondu), kas būtu valsts parāda norīsu uzraudzītājs un papildinātu SGP kā galējais līdzeklis, proti, mehānisms, kuru izmanto gadījumos, kad tirgus finansējums vairs nav pieejams valdībai un/vai dalībvalstij, kas saskaras ar maksājumu bilances problēmām; tā pamatā jābūt pašreizējiem mehānismiem (tādiem kā Eiropas finanšu stabilitātes instruments, Eiropas finanšu stabilizācijas mehānisms un Eiropas maksājumu bilances atbalsta instruments), un cita starpā ir ietverti skaidri noteikumi par tādiem aspektiem kā:

- a) līdzdalības kritēriji, piemēram, valsts budžeta noteikumu/iestāžu minimuma prasību izpilde,

Trešdiena, 2010. gada 20. oktobris

- b) lēmumu pieņemšanas procedūras un finansējums,
- c) ārkārtas aizdevumu nosacījumi,
- d) uzraudzība,
- e) resursi un pilnvaras.

Šādam mehānismam nevajadzētu ierobežot budžeta iestāžu pilnvaras veidot ES budžetu pienācīgā līmenī, tam būtu jānovērš morālā kaitējuma risks un jāatbilst valsts palīdzības principiem un sekām, ko rada to neievērošana. Būtu rūpīgi jāizvērtē, vai dalībvalstis, kas nav euro zonas valstis, izpildot iepriekš noteiktus kritērijus, varētu ņemt līdzdalību Eiropas finanšu stabilizācijas mehānismā, katru gadījumu izskatot atsevišķi; izpētīt iespējas dalībvalstīm, kas nav euro zonas valstis, atsevišķos gadījumos un pēc noteiktu kritēriju izpildes ņemt dalību Eiropas finanšu stabilizācijas mehānismā;

— informēt Eiropas Parlamentu par paredzamo ietekmi, ko uz ES kredītreitingu var atstāt:

- a) Eiropas finanšu stabilitātes mehānisma izveide,
- b) minētās kredītlīnijas pilnīga izmantošana;

— sniegt pietiekami izsmelšu informāciju par noteikumiem Eiropas finanšu stabilizācijas mehānisma īstenošanai, ievērojot daudzgadu finanšu shēmas (DFS) ierobežojumus; pirms DFS regulas pieņemšanas pamatīgāk apsvērt Eiropas finanšu stabilizācijas mehānismu, ņemot vērā tā iespējamo tālejošo ietekmi uz budžetu;

— piekrist tam, ka lēmumi saistībā ar šā mehānisma iespējamo ietekmi uz ES budžetu ir jāpieņem abām budžeta lēmējinstancēm;

— vienoties par to, ka visas iespējamās ar šo mehānismu saistītās budžeta vajadzības ir jāfinansē, *ad hoc* kārtībā pārskatot DFS, lai nodrošinātu, ka laikus ir garantēta budžeta lēmējinstancijas pienācīga līdzdalība.

5. ieteikums — ES budžeta, finanšu un fiskālo instrumentu pārskatīšana.

Divpadsmit mēnešu laikā jāpieņem tiesību akts vai jāveic priekšizpēte, lai:

— viena gada laikā sagatavotu pamatojuma novērtējumu (par būtību, risku un priekšrocībām) tādas sistēmas izveidei ilgtermiņā, kas paredzēta, lai dalībvalstis varētu piedalīties Eiropas kopējo obligāciju izdošanā un risinātu ar to raksturu, riskiem un priekšrocībām saistītos jautājumus. Novērtējumā būtu jāatspoguļo dažādas juridiskās alternatīvas un mērķi, piemēram, nodrošinot Eiropas infrastruktūrai un stratēģiski svarīgiem projektiem ilgtermiņa finansējumu, izmantojot projekta obligācijas. Ir jāanalizē visu iespēju priekšrocības un trūkumi, ņemot vērā iespējamā morālā kaitējuma izraisīto ietekmi uz dalībniekiem;

— ciešā sadarbībā ar Eiropas Investīciju banku (EIB) stiprinātu un aktualizētu Savienības kohēzijas politiku, ņemot vērā stratēģijas "Eiropa 2020" mērķus, lai samazinātu strukturālus trūkumus, izlīdzinātu atšķirības labklājības ziņā, stiprinātu pirktpēju un palielinātu ekonomiski mazāk attīstītu reģionu konkurētspēju, tostarp apmierinot MVU finanšu vajadzības un sekmējot to veiksmīgu darbību iekšējā tirgū;

— atgādinātu, ka Eiropas Centrālās bankas neatkarība ir būtiska Eiropas Savienības finanšu un brīvā tirgus ekonomikas stabilitātei;

— mudinātu saglabāt skaidru fiskālās un monetārās politikas dalījumu, lai neapdraudētu Eiropas Centrālās bankas neatkarību;

— izveidotu kopīgus budžeta (gan dalībvalstu, gan ES) veidošanas principus attiecībā uz valsts tēriņu kvalitāti un izstrādātu kopējus politikas virzienus un instrumentus stratēģijas "Eiropa 2020" atbalstam, vienlaikus līdzsvarojot budžeta disciplīnu mērķus un nodrošinot ilgtspējīgas nodarbinātības un ieguldījumu ilgtermiņa finansēšanu;

Trešdiena, 2010. gada 20. oktobris

- izmantojot ES budžeta līdzekļus un EIB finanšu resursus, izveidotu skaidru sistēmu attiecībā uz atjaunotiem kopīgiem centieniem turpināt līdzsvarot budžeta līdzekļus nākamajā daudzgadu finanšu shēmā un gūtu labumu no EIB zināšanām finanšu inženierijā, apņemšanās īstenot ES politikas un valsts un EIB noteicošās lomas attiecībā uz valsts un privātā sektora finanšu iestādēm, kā arī veicinātu EIB nozīmi un kohēzijas fondus, jo īpaši ekonomikas lejupslīdes laikā;
- izveidotu augsta līmeņa grupu nodokļu politikas jautājumos, kuru vadītu Komisija, ar pilnvarām viena gada laikā izstrādāt stratēģisku un pragmatisku pieeju nodokļu politikas jautājumu risināšanai, vienlaikus īpašu uzmanību pievēršot krāpniecības apkarošanai nodokļu jomā, vēršoties pret nodokļu oāzēm un aktualizējot rīcības kodeksu par uzņēmējdarbības aplūkšanu ar nodokļiem, vienlaikus plašāk piemērojot procedūras, kas vērstas pret negodīgu konkurenci nodokļu dēļ, kā arī paplašinātu automātisku informācijas apmaiņu, sekmējot izaugsmi uzlabojošas reformas nodokļu jomā un izpētot jaunus instrumentus. Šai augsta līmeņa grupai nodokļu politikas jautājumos jāanalizē ES ārējās darbības nodokļu jomā, jo īpaši saistībā ar G20;
- izveidotu augsta līmeņa politisku grupu, kuru vadītu Komisija un kurai būtu pilnvaras izpētīt varbūtējas institucionālas pārmaiņas, kas tiktu īstenotas līdztekus pašreizējām ekonomikas pārvaldības reformām, tostarp pētīt iespējas saskaņā ar Lisabonas līgumu veidot Eiropas Kopējo kasi (EKK), lai Eiropas Savienībai būtu pašai savi finanšu līdzekļi un mazinātos atkarība no dalībvalstu pārskaitījumiem;
- stiprinātu vienoto tirgu, veicinot e-komerciju un starptautisko tirdzniecību, vienkāršotu tiešsaistes maksājumu kārtību un saskaņotu fiskālos instrumentus, kas būtu veids, kā stiprināt patērētāju uzticību Eiropas ekonomikai.

6. ieteikums — finanšu tirgus regulējums un uzraudzība, nosakot skaidru makroekonomikas dimensiju.

Jāpieņem tiesību akts, lai:

- nodrošinātu, ka visas likumdošanas iniciatīvas saistībā ar finanšu pakalpojumiem atbilst makroekonomikas politikas prasībām, tā garantējot nepieciešamo pārredzamību un tirgus stabilitāti un tādējādi veicinot arī uzticību tirgiem un ekonomikas attīstībai;
- veicinātu veidus, kā panākt saskaņotu II pīlāra kapitāla prasību ievērošanu, tā reaģējot uz specifiskiem aktīvu cenu burbuļiem vai naudas piegādes problēmām;
- reglamentētu saistību starp finanšu tirgiem un makroekonomikas politikām, lai nodrošinātu stabilitāti, pārredzamību un atbildību, kā arī ierobežotu stimulus uzņemties pārmērīgu risku;
- regulāri novērtētu aktīvu cenu izmaiņas un kredītu pieaugumu dalībvalstīs un šo aspektu ietekmi uz finanšu stabilitāti un norēķinu konta izmaiņām, kā arī faktiskajiem valūtas maiņas kursiem dalībvalstīs;
- piešķirtu Eiropas uzraudzības iestādēm ekskluzīvas uzraudzības pilnvaras attiecībā uz lielām pārrobežu finanšu iestādēm.

7. ieteikums — ES statistikas datu ticamības uzlabošana.

Jāpieņem tiesību akts, lai:

- statistikas jomā strikti tiktu pildītas politiskās saistības, par kurām panākta vienošanās;
- uzlabotu Komisijas (*Eurostat*) izmeklēšanas pilnvaras, tostarp bez iepriekšēja brīdinājuma veikt pārbaudes uz vietas un piekļūt visai grāmatvedības un budžeta informācijai, tostarp sanāksmēm ar personām vai aģentūrām, kuras strādā ar šādu informāciju, piemēram, neatkarīgi ekonomisti, uzņēmēj sabiedrības un arodbiedrības, lai novērtētu valsts finanšu kvalitāti. Īstenojot šos pasākumus, vajadzības gadījumā būtu jāpalielina šīs organizācijas budžets un cilvēkresursi;

Trešdiena, 2010. gada 20. oktobris

- prasītu dalībvalstīm sniegt Komisijai (*Eurostat*) datus, kas atbilst statistikas principiem, kuri noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 11. marta Regulā (EK) Nr. 223/2009 par Eiropas statistiku ⁽¹⁾;
- prasītu dalībvalstīm norādīt, kuri no Komisijai (*Eurostat*) iesniegtajiem datiem ir pamatoti ar neatkarīga revidenta ziņojumu;
- noteiktu finansiālas un nefinansiālas sankcijas par tādu statistikas datu sniegšanu, kas neatbilst Regulā (EK) Nr. 223/2009 minētajiem statistikas principiem;
- pārskatītu nepieciešamību vairāk saskaņot datus, kas ir saistīti ar šajā pielikumā ierosinātu ekonomikas pārvaldības sistēmu; jo īpaši nodrošinātu piemērotu Eiropas statistikas kvalitātes sistēmu, kas nepieciešama, lai uzlabotu analītiskās uzraudzības sistēmu, tostarp rezultātu apkopojumu, tādējādi panākot 1. ieteikumā minētās daudzpusējās uzraudzības efektivitāti;
- saskaņotu datus par valsts finansēm, pamatojoties uz standartizētām un starptautiski atzītām grāmatvedības metodēm;
- nodrošinātu konsekvētu un atklātu ārpusbilances saistību norādīšanu, jo īpaši attiecībā uz turpmākajiem maksājumiem, kas vajadzīgi pensijām valsts sektorā un ilgtermiņa līgumiem ar privāto sektoru par sabiedrisko objektu iznomāšanu vai nodrošināšanu.

8. ieteikums — Savienības ārējās pārstāvības uzlabošana ekonomikas un monetāro lietu jomā.

Jāpieņem tiesību akts (pamatojoties uz LESD 138. pantu), lai:

- panāktu vienošanos par euro zonas valstu / ES pārstāvību SVF un nepieciešamības gadījumā arī citās attiecīgās finanšu iestādēs;
- pārskatītu pasākumus, kas saistīti ar euro zonas valstu / ES pārstāvību citās starptautiskās iestādēs jautājumos par ekonomikas, monetāro un finanšu stabilitāti;
- saskaņā ar LESD nosacījumiem iekļautu procedūru, kas paredz pirms lēmumu pieņemšanas atbilstoši LESD 138. pantam pilnībā informēt un iesaistīt Eiropas Parlamentu;
- izstrādātu skaidru un mērķtiecīgu euro zonas / ES starptautisko darba kārtību, kas starptautiskā līmenī garantētu līdzvērtīgus konkurences apstākļus ES fiskālās, krāpšanas apkarošanas un uzraudzības darba kārtībā;
- papildus pasākumiem, kurus pašreizējā institucionālajā struktūrā var un ir nepieciešams veikt pēc iespējas ātrāk, jāsāk izvērtēšana ar mērķi noteikt šīs struktūras robežas un jāizstrādā priekšlikumi, lai īstenotu Līgumu reformu, kas ļaus ieviest mehānismus un struktūras, kas ir vajadzīgas saskaņotai un efektīvai ekonomikas pārvaldībai, tādējādi nodrošinot īstu makroekonomikas konvergenci gan starp euro zonas dalībvalstīm, gan starp valstīm, kuras nav euro zonas dalībvalstis.

⁽¹⁾ OV L 87, 31.3.2009., 164. lpp.